

1. Wie heeft op aard de prediking gehoord (melodie Psalm 22)

1. Wie heeft op aard de prediking gehoord,
de prediking van 't vlees geworden Woord.
de Christus Gods, op Golgotha vermoord?
Wie durft geloven,
wie ziet in Hem Gods reddend' arm, van
boven
tot hem gestrekt? Wie durft zijn kruis
belijden,
wiens hart zich in de Lijdende verblijden,
met smaad bedekt?

5. Gelijk een lam, dat stil ter slachtbank gaat,
gelijk een schaap zich zwijgend scheren laat,
zo deed G' uw mond niet open onder 't
kwaad,
U overkomen.
God heeft U uit het oordeel weggenomen,
toen G' elke teug des bekers had gedronken,
en 't zondig volk gerechtigheid geschonken
in 's Heren oog.

2. Is dat, is dat mijn Koning

1. Is dat, is dat mijn Koning,
dat aller vaad'ren wens,
is dat, is dat Zijn kroning?
Zie, zie, aanschouw de mens!
Moet Hij dat spotkleed dragen,
dat riet, die doornenkroon,
lijdt Hij die spot, die slagen,
Hij, God, Uw eigen Zoon?

2. Ja, ik kost Hem die slagen,
die smarten en die hoon;
ik doe dat kleed Hem dragen,
dat riet, die doornenkroon;
ik sloeg Hem al die wonden,
voor mij moet Hij daar staan;
ik deed door mijne zonden,
Hem al die jamm'ren aan.

3. O Jezus, man van smarten,
Gij aller vaad'ren wens,
herinner aller harten
't aandoenlijk: "Zie den mens!"
Laat mij toch nooit vergeten
die kroon, dat kleed, dat riet!
Dit troostte mijn geweten:
't is al voor mij geschied!

3. Leer mij, o Heer', uw lijden recht betrachten

1. Leer mij, o Heer', uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o liefde die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar moest lijden.

2. 'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen,
de zonde dragen.

3. O allerheiligst, onuitspreeklijk wonder:
de Rechter zelf gaat aan het recht ten onder.
O wreed geding; wie kan geheel doorgronden
de vloek der zonden.

6. Daar Ge U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden
mijn hart niet wijden?

7. Laat mij, o Heer', Uw wond're wijsheid prijzen,
dwaasheid en ergernis voor wereldwijzen,
laat mij Uw kruis dat sterken zwakheid noemen
als sterkte roemen.